

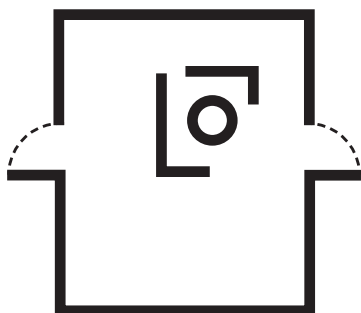
SZÖVEG –
NAGY ISTVÁN

SOROZAT –
FÉRFI SZAKASZ

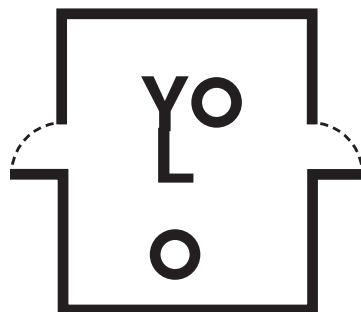


SCRABBLE

Random dialógus egy nappalira és két szereplőre



LOL (ejtsd: loll) jel.: vicces, neveltség



YOLO (ejtsd: jóló) jel.: egyszer élünk...

- ◆ – Ez meg mi? Ilyen szó nincsen.
- De van!
- És mit jelent? Ez egy tulajdonnév?
- Nem. Nem tulajdonnév.
- Akkor mi az, hogy *menci*?
- *Menci*, az menő! Ha a *szupered* átment, akkor ez is.
- Az már része a köznyelvnek.
- A tiédnek vagy az enyémnek?
- Miért, hány köznyelv van szerinted?
- Tiéd, enyém, ez már legalább kettő.
- Ez fogalmi képtelenség. Köznyelv csak egy van.
- Ez most olyan, mint az „anya csak egy van”?
- Olyan. Ergo: az anyanyelvből is egy van.
- Logikus: mert egy meg egy, az egy milyen matek?
- Körkörös érvelés. Kettő az egyben. Állításban a következtetés.
- Skatulyaelv. Mindent bedobozolsz és felcímkézel.
- Csak a szabályhoz ragaszkodom. Ha parttalan folyást engedünk a nyelvi vadhajtásoknak, holnap már egymást sem értjük. Tiszta káosz!
- A nyelv is játék. „Nyelvében él a nemzet.” A sakk is úgy izgalmas, ha minden bábu mozog.
- Éles a nyelved.
- Mert kiélezted a helyzetet, lekaszálnád a zsenge hajtásokat.
- Vadhajtások. Fattyú szavak. Nyakunkra nőnek!
- Gombostűre tűzöd, formalinba mártod, üveg mögé teszed, falra akasztod a nyelvet. Keretek, szabályok. Na jó, ez a játék részéről offos!
- Most miért húzod fel magad, hova mész? Scrabbl-ezünk, vagy sértődöst játszunk?
- LOL. ◆